

Олександр Адилін

РИБАЛЬСЬКІ БАЙКИ

Олександр Адилін
Рибальські байки

«Издательские решения»

Адилін О.

Рибальські байки / О. Адилін — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-44-935374-0

У другій своїй книзі автор розповідає про пригоди на риболовлі адже він не тільки мандрівник, а ще й рибак. Веселі та курйозні випадки, рибальські байки та історії, опис мальовничих куточків нашої планети, все це є в оповіданнях які увійшли в цю книгу.

ISBN 978-5-44-935374-0

© Адилін О.
© Издательские решения

Содержание

Полювання на тютю	6
Літо до побачення або щуча погода	7
Зустрів старого друга або щуча погода 2	8
Закриття сезону	11
Кінець ознакомительного фрагмента.	12

Рибальські байки

Олександр Адилін

© Олександр Адилін, 2018

ISBN 978-5-4493-5374-0

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Полювання на тютю

Давненько не був на нормальній рибалці. Було декілька невеличких виходів на Залив, і розвідка по річці Стир в районі Хрінників. Проте вони були короткотривалими та безрезультатними в плані риби. А ще напевно тренувальними. Чому тренувальними? Тому що за ціль собі ставив не так піймати рибу, як протестувати нові для мене види приманок, спробувати нові, знову ж таки для мене, проводки. До слова скажу, останнім часом багато присвятив спілкуванню з досвідченими рибалками. Переймав досвід, вчився, тренувався.

А сьогодні здійснилась невеличка мрія, поїхав на «полювання» зубатих. Плани були дещо інші, але як завжди сталося не так як гадалось. Одначе не буду вдаватись в подробиці, скажу тільки, що поїхав на риболовлю один. Про, що не пожалкував, адже не від кого не залежав, ходив де хотів і як хотів, а походити в пошуках риби довелося добряче, оскільки був в у незнайомих місцях. Одне, що було за сьогодні негативне, довелося самому обідати на природі. Проте прогулянка була не даремна. Отже, про все по черзі.

На місце прибув, ще як тільки почало світати, але рибалити почав в годині восьмій. Трохи блукав, оскільки, як вже згадував, був у незнайомих місцях. Перші години три були холостими, проте в цю пору неабияк «гуляв» окунь. Добре помандрував, помилювався краєвидами. Трохи стомився і вже було хотів обідати, але знайшов цікаву яму і вирішив ще трохи покидати. На третьому закиді удар. Ніколи не ловив судака, але зрозумів це він. Та напевно пізно зреагував на нову для мене покльовку. На сушу витягнув лише приманку з двома дірочками. Апетит пропав, з'явився азарт. Ще закидів двадцять нічого не принесли. Вирішив ще трішки прогулятись і тоді пообідати. На наступній ямі відчув щось важке на другому кінці нитки, удару як такого не було, і вирішив про всяк випадок підсікти. І не дарма. Через хвилину з води показалася шупакабра.

Халепа в мене флюоркарбонувий поводок, який ставив з розрахунку на судака й окуня, а риба вчепилась не маленька. Та фортуна сьогодні на моєму боці, флюор витримав перевірку зубами, а щуку вдалось підняти на височенький берег. Заміна погризеного віброхвоста Keitech і вперед до нових закидів. Через три-чотири знову важкість на шнурку, проте цього разу там щось легке і я думаю, що це водорості. Удару знову не було, тому не підсікав. Як я помилявся. Під самою поверхнею води на декілька секунд показується щуренятко і повертається у свою стихію. Ну що ж рибка була невеличка, все одно відпустив би, хай пливе підростати. Ще кілька закидів і на обід.

Світить сонечко, мальовнича природа навкруги, благодать. Горить вогнище, смажиться м'ясе. Краса...

Обід і до роботи. Година прогулянки не приносить клювань. Час додому.

Після третьої вирушаю на «батьківщину». Везу доці гостинчик-ТЮТЮ (вона так каже на щуку). Рибалкою задоволений, відпочив прекрасно.

Літо до побачення або щуча погода

Останнім часом, риболовля, щось не вдавалась, то риба не клювала, то клювала, але маленька. Зате щастило з відпочинком, безпосередньо на риболовлі. Чудові Волинські пейзажі, чарівна природа рідного краю, прекрасна погода. Стояли останні теплі дні ніяк не хотіло ховатись за осінні хмари, і продовжувало радувати та зігрівати.

Але вчора все закінчилось. Напевно, прийшла осінь, з дощами, довгими вечорами, холодом, але по своєму, чимось, прекрасна, і зі своїми позитивними сторонами. Одна з позитивних сторін, осені, для мене – це «жор» хижої риби.

Отже, як все було. Вчора «налюбувавшись» погодою, вирішую завтра, тобто сьогодні іти на рибу. Адже на вулиці справжня, як то кажуть, щуча погода. Дощ, холодно, вітер. З ранку зібравшись з силами вистрибую з під теплої ковдри, і швиденько збираюсь. За годину двадцять хвилин вже на заливі. Розпочинаю під мостом, що на Ковельській вулиці. Спочатку ставлю приманки меншої ваги потім більшої й потроху рухаюсь в сторону мосту на вулиці Данила Галицького.

А погодка шепче. Пориву вітру, дрібний, але густий дощ. Та теплий водостійкий одяг не дає замерзнути. Проте мерзнуть пальці на руках, хоч я і в рукавицях, але вони без пальців. Проте надія на гарну рибу гріє душу і тіло. Ех, справжня щуча погода, але напевно, зубата про це не знає.

Пройшовши половину відстані зустрічаю ще одного «любителя» такої погоди, в нього теж по нулях. Через метрів сто, ще одного, теж саме. Вирішую іти ва-банк. Ставлю «тонучий» Slider 7 кислотного зеленого кольору, ризикуючи зацепитись за зілля якого на заливі вистачає. Але це воблер на який я найбільше ловив щупаків, тому з думкою «кто не рискует, тот не пет шампанського» роблю перший закид. Десь на закиді шостому, відчуваю довгоочікуваний удар, і через трохи невеличкий шнурок на березі. Маленька, але вже щось. Зробивши на тому місці ще з двадцять закидів іду далі.

Пройшовши весь залив від мосту до мосту, вирішую іти далі по руслу до міського пляжу адже по плану ще купання. Дійшовши з пункту А в пункт Б кількість хвостів не збільшується. На пляжі роздягаюсь і в воду, а там виявляється тепліше як на вулиці. Пропливши свою заплановану на цей день відстань швиденьку біжу до рушника витиратись. Добре розтершись і зігрівшись на турнічок. Добре розім'явшись, вирішую іти по руслу до Київського майдану, можливо пощастить там. Тим більше, що в тих краях піймав свою першу в житті щуку.

На Київському майдані, знову починаю з маленьких приманок. Перепробувавши все, що мав у арсеналі, чого ще за одну риболовлю ніколи не робив, все одно залишаюсь з однією рибиною. При цьому маю багато зацепів, але з усіх звільняюсь. І про себе зауважую, що перечитування рибачьких форумів і порад пройшло не даремно, всі приманки вціліли.

На гулявши вовчий апетит вирушаю додому, порадувати доцю, щучкою, яку давно обіцяв.

Зустрів старого друга або щуча погода 2

Давно збирався в Хрінники, порибалити й помилуватись місцевою мальовничою природою. Але все, щось не виходило. Та в суботу подзвонив колишній колега по роботі, старий товариш та хороший рибак Талян, і запропонував відвідати Хрінницьке водосховище і прилеглі території. До речі саме він мене колись підсадив на сильно дійний наркотик РИБОЛОВЛЮ.

З вечора приготувавши все необхідне в неділю о шостій ранку виїжджаємо з Луцька. Погода гарна, тепло, несильний вітерець. Десь в сім годин ми вже у селі Набережне де беремо напрокат човна і о восьмій виходимо на воду.

Піднявся вітер, тому доводиться боротись з хвилями. Відпливши трохи від берега робимо перші закиди. Ідемо далі. Піднімається ще сильніший вітер і хвилі вже нагадують морські, при невеликому штормі. Приймаємо рішення плити в сторону Товпижина, до бази «Мотор» і рибалити біля берега, адже там затишніше. По дорозі черпаємо з човна воду, тому що хвилі такого розміру, що перекидають її через борт.

Якось до гребемо до берега. Робимо ще декілька закидів і вирішуємо перепочити й поспіяти на природі. Через декілька хвилин у нас вже горить багаття і розігривається фірмова рибальська страва Толіка, тушкована картопля в армійському казанку. Неподалік нашого привалу знаходимо красеня грибочка. І смажимо його на вогні щоб поласувати «даром лісу». Через кілька хвилин до нас підходить місцевий літній чоловік, який працює на тутешній базі відпочинку сторожем. Запрошуємо його до нашого столу. Чолов'яга переказує кілька цікавих історій. Розповідає про те, як багато було колись риби у водосховищі, про сусідні села, про гадів бракон'єрів.

Добре попоївши та зігрівшись знову спускаємось на воду, щоб продовжити полювання на річкових хижаків. Пливемо у місця, які нам порадив старожил, не думаючи про його слова – «що в такий сильний вітер вся риба глибоко на дні й майже не клює, хіба пощастить». В таємних місцях робимо кілька закидів, міняємо приманки, знову закидаємо. Вирішуємо дрейфувати в сторону Набережного і закидати. На пів дороги міняється вітер і ми знову боремось з зустрічними хвилями.

Добравшись до берега з потрібної нам сторони ідемо на сушу щоб трохи перепочити адже до нашого пірсу треба ще гребти й гребти. Прогулюючись по високому пагорбі, що розкинувся над водою робимо кілька фото на пам'ять. І знову в човні, закидаємо під очерет. Напевно зубата не знає, що на дворі щуча погода, та не хоче брати.

Вирішуємо іти на базу та натрапляємо на нові труднощі. У мене ламається весло, а з одним ми не можемо навіть вийти з бухти. Пропливши за годину метрів двісті, наглухо засідаємо в очереті. Але світ не без добрих людей. Нам на допомогу приходить рибалка на моторці й бере нас на буксир. Причому мене здивувало те, що ми його навіть не кликали. Він нас сам побачив здалеку і вирішив допомогти. ДЯКУЄМО добрій людині за допомогу.

Він питає куди нас тягнути. Ми вирішуємо ще порибалити адже приїхали сюди ловити рибу, а не плавати на човні. Тому за метрів триста від нашого пірсу ми йому щиро дякуємо, питаємо як улов, у нього одна щука. Отже, треба і нам щось піймати. Спускаємо якір і закидаємо, та знову пусто.

З думкою, що сьогодні не наш день і досить мерзнути, приймаємо рішення остаточно повертатись додому. Але хвилі такі сильні, що з одним веслом, ми не можемо пливти та наш човник просто прибиває до берега. Тих двісті метрів, що нам залишилось ми долали години дві. То гребли по черзі, то тягнули човна за мотузку з берега, як «бурлаки на Волзі». Яюсь добрались. Відпочиваємо, сохнемо, обідаємо. Перевівши дух і перекусивши, здаємо човна.

Перед відїздом ідемо на пірс бази відпочинку, що знаходиться на перехресті, біля кафе «Над Стиром», Толік випити пивка, а я покупатись.

У воді натикаюсь на сітку, а згодом на березі на гадів браконьєрів, власників сітки. Вони нас хочуть вигнати, з території, щоб зробити свої темні справи, аргументувавши – це тим що ми зайшли на приватну власність. Після всіх «морських» пригод сперечатись вже немає сил, тому я витираюсь і ми переходимо на перекинутий човник неподалік.

Сидимо п'ємо пиво, милуємось краєвидом.

Додому повертаємось без риби дуже втомлені, але з хорошим настроєм, який отримали завдяки нашим екстремальним пригодам. Одне, що не радує, так – це гади-браконьєри.

На кінець хочеться побажати всім нам, риболовам, професійним і початківцям, тим хто ловить на поплавок і на спінінг, коропа і хижу рибу, гарної «щучої» тобто вдалої погоди, трофейних уловів і менше сіток на нашому шляху.

За доброю традицією вирушаємо з Толіком в неділю на риболовлю. Їдемо на наші старі-нові місця на річці Стир. Закупившись трохи їстівним силіконом плануємо знайти того монстра, що останнього разу видав мені добру порцію адреналіну.

За тією ж традицією о 7:30 на місці, складаємо спіни, чіпляємо приманки. Цього разу я не ризикую і ставлю флюр 30. По чайку і вперед на лови.

Проходимо всі перспективні місця, міняємо наживки, але нічого не клює. Ідемо далі по річці, туди де ще не ступала наша нога, шукати нові крапки. Зустрічаємо трьох бувалих рибачюг. У двох з них я не так давно переймав досвід. У них на трьох окунь на 300 гр. Зустріли ще з п'ять чоловік, теж пусто.

У мандрах підходить обідня пора. Повертаємось на наше місце, перекусити. Гріємо «кашлю» обідаємо. Курим «трубку міра» з табачком з Греції.

Обід трошки затягується, погода хороша, тепло, безвітряно, хоч і хмурно. Горить багаття, пахне хороший тютюн, у казанку смачна їжа, в термосі гарячий чай, а у флязі булькає декілька грам. Сидимо, насолоджуємось відпочинком, згадуємо минулі рибалки, походи.

Перепочивши вирушаємо знову на «полювання». Ідемо на місця де має бути судак, положимо воду, проте, а ні ударчика. Потроху темніє. Кидаємо ще годину і ідемо додому. По дорозі слухаємо класну музичку і настрої підіймається.

Сьогодні не пощастило, свою рибу ми не знайшли. Проте дуже добре відпочили, отримали заряд позитиву на тиждень. А у мене особисто неабияк піднявся настрій, давно він вже не був таким хорошим.)))

Гарного настрою, легкого робочого тижня, а на вихідні на рибалку, шукати лускате щастя...

Закриття сезону

От і прийшла Волинська зима. Мокра, сира, холодна. Тепер кожні вихідні, а то й частіше, не вийде мандрувати берегами Рідної річки зі спінінгом в руках в пошуках рибальського щастя. Доведеться чекати сприятливої погоди й надіятись, що цього року Стир замерзне не повністю. І на Нашій річечці залишаться місця без криги для таких же зимових спінінгістів, як і я.

Зимою мій напарник і товариш Талян міняє одну палку на дві – лижні. Тому вчора у нас був, швидше за все, крайній спільний вихід на риболовлю у цьому році. І вчора 02.12.12. ми закрили наш рибальський сезон.

Виїжджаємо, як завжди раненько й о 7:30 вже на місці. Зустрічаємо схід сонця. П'ємо чайок, складаємо спіни та до праці. Погодка прекрасна. Тихо, вітру не має, невеличкий морозець, дерева і трави в інеї, краса у-у-у-ух.

Цього разу трохи змінили маршрут мандрівки-рибалки. Обкидаємо одну перспективну ямку. Ідемо на іншу. По дорозі робимо декілька контрольних закидів. На наступній ямі закидаємо під протилежний берег і в обох глухий зацеп майже в одному місці. Щось тут не те.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.